

INGEZONDEN

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen

DICUMARINE BIJ OOGZIEKTEN

De verschillende ervaringen van collega LOPES CARDOZO en van BLUM en JEANNERET uit de oogheeskundige en interne kliniek van de universiteit te Genève over de doseering van dicumarine, kunnen misschien verklaard worden door de mogelijkheid, dat het dicumarine van 1942/43 een andere samenstelling had dan het dicumarine van 1945/46. Het zou misschien duidelijker geweest zijn, als ik de zinsnede: „Men moet steeds het prothrombinegehalte controleren” had aangevuld met: „wordt dit te laag, dan moet de toediening eenige dagen worden gestaakt.” Dit is echter zoo voor de hand liggend, dat ik het kortheidshalve weggelaten heb. Wel ware het juister geweest, als ik vermeld had, dat BLUM en JEANNERET om deze reden bij langduriger behandeling de toediening van dicumarine dan ook telkens eenige dagen onderbraken. Overigens zijn de gerefereerde doseeringen juist overgenomen (zie blz. 133 van het artikel).

Verder heb ik niet geschreven „dat hypoprothrombinaemie tengevolge van dicumarine geen bloedingen ten gevolge heeft”, maar ik heb gerefereerd, dat: „door de hypoprothrombinaemie snel waarden van 40—50 sec prothrombinetijd bereikt worden, zonder bloedingen te veroorzaken”. In plaats van een grens van 50—60 sec, die collega LOPES CARDOZO het veiligst lijkt, hebben BLUM en JEANNERET dus een grens van 40—50 sec voldoende bevonden.

De laatste vraag van collega LOPES CARDOZO, of het wel juist is bij thrombose van de vena centralis retinae dicumarine toe te passen, meen ik bevestigend te kunnen beantwoorden, gezien de gunstige ervaringen van BLUM en JEANNERET bij hun zeven gevallen (drie stamthromboses, vier takthromboses). „Aucun de ces malades n'a présenté de troubles pouvant être mis en relation avec les médicaments anticoagulants,” is het antwoord der schrijvers op de door collega LOPES CARDOZO geuite vrees, dat de retinabloedingen door de behandeling zouden toenemen.

Rotterdam, 11 November 1946

W. A. MANSCHOT

BERICHTEN

BUITENLAND

BELGIË. — **DR. BECKERS OVERLEDEN.** De oprichter van *Bruxelles médical*, dr. RENÉ BECKERS, aan velen onzer bekend als organisator van de *Journées Médicales de Bruxelles*, is te Brussel overleden.

ENGELAND. — **VERZAMELING VAN GEZWELLEN.** Het laboratorium van het Royal College of Physicians te Edinburg heeft een verzameling van meer dan 20000 tumoren. Het bezit ook veel materiaal — onder het hoofd „gerontology” — betrekking hebbende op veranderingen van organen en weefsels, in verband met het toenemen van den leeftijd (*Brit. med.* 1946, II, 427).

— **TE WERKSTELLING VAN LIJDERS AAN TUBERCULOSE.** De Tuberculosis Association heeft te Oxford een vergadering belegd over „Tuberculous in Industry”. Een vertegenwoordiger van het Ministry of Labour heeft de plannen der regeering ontvouwd, in het bijzonder tot stichting van werkplaatsen voor tuberculeuse arbeiders (*Brit. med. Jl.*, II, 434, 1946).

FRANKRIJK. — **GESCHENK VAN HET ZWITSERSCHE ROODE KRUIS.** Dank zij de „Schweizerspende” zijn 600 protheses voor oorlogsinvaliden te Lyon bestemd. Het onderzoek der gegadigden geschiedt door een commissie van Zwitsersche specialisten (*Schweiz. med. Woch.*, 1074, 1946).